

ни, презъ което време се радвахме на добрия резултат отъ новите ни портокалови градини, които бѣха въ отлично състояние, благодарение на денонощенъ, голѣмъ трудъ, що полагахме по тѣхъ. Презъ това време трѣбаше да се справяме съ много непредвидени неприятности, вънъ отъ тѣзи по обзвеждане на стопанството ни. Както ви е известно въ Палестина не е спокойно. Мѣстното арабско население е настроено неприятно спрѣмо насъ—евреите колонисти. Не сѫ рѣдки арабските въоружени нападения, срещу които много пъти трѣбаше съ оржие въ ръка да брамимъ земята, която искахме съ непосиленъ трудъ да облагородимъ и благоустроимъ. Отъ една страна тази несигурност, а отъ друга страна въ здравословно отношение, не ни подействува топлия палестински климатъ и по препоръка на лѣкаря трѣбаше да напуснемъ земята, нашия осѫщественъ блѣнъ и да се върнемъ въ нашата мила родина — България, за да ценимъ още по-силно нейните красоти, плодни долини и спокоенъ животъ.

* * *

Портокалътъ е красиво южно растение—дърво. Расте изъ южните топли предѣли на Европа, главно около Средиземно море: Мала-Азия, Африка, южна Франция, Испания, Италия и Гърция.

Портокаловото дърво израства доста на високо, клоните му сѫ отрупани съ кожесто лъскави, зелени листа. Презъ цѣлата година непрекъснато, по клоните има едри, бѣли, ароматни цвѣтове. Едритъ узрѣли, златисти плодове заварватъ ново-заврзалитъ зелени плодове и така, непрекъснато, по портокаловото дърво има зелени и зрѣли плодове.

Разпознаватъ главно два вида портокали: едни даватъ горчиви и възкисели плодове, на които нѣмцитъ назватъ — „померанци“. Тѣзи портокалови дървета иматъ много ароматни цвѣтове. Другъ видъ е сладкия портокалъ, разпространенъ много въ южна Италия и Сицилия, Мала-Азия и Алжиръ. А особенно сѫ вкусни портокалитъ отъ Яфа—Палестина, които сѫ доста едри, сочни, вкусни и безъ семки.

Портокалитъ сѫ много разпространени и въ Америка, кѫдето се употребяватъ въ голѣмо количество.